

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **H. V. N.**
bytem R.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Brno, Milady Horákové 1957/13

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 4, Nad Štolou 936/3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2023, č. j. MV-211136-5/TP-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žadostí ze dne 16. 9. 2022 žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), požádal Policii ČR, Národní centrálu proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování, o poskytnutí informací, a to mj. pod bodem 1. o kopii žádosti Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, o nahlédnutí do spisu sp. zn. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O, dále o dokument, kterým bylo nahlížení povoleno, a záznam nebo protokol, který byl o nahlížení do spisu pořízen.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

2. Rozhodnutím ze dne 9. 1. 2023, č. j. NCOZ-8376-15/ČJ-2022-4100PI, povinný subjekt (v pořadí druhým rozhodnutím) 1. výrokem rozhodl o částečném odmítnutí žádosti žalobce, pokud jde o odmítnutí poskytnutí příloh existujících dokumentů, a to podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 4 písm. a) téhož zákona a dále též na základě § 8a odst. 1 téhož zákona ve spojení s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) [dále jen „nařízení“] a § 81 občanského zákoníku. V odůvodnění rozhodnutí povinný subjekt předně uvedl, že ze třech požadovaných dokumentů disponuje pouze dvěma dokumenty, a to žádostí žalovaného o nahlédnutí do trestního spisu dle § 65 trestního řádu ze dne 15. 6. 2020, č. j. MV-95395-1/OAM-2020, a záznamem o nahlédnutí do trestního spisu ze dne 17. 6. 2020, č. j. NCOZ-6099-3025/TČ-2016-411400-O. Dokument, kterým by povinný subjekt povolil nahlížení do trestního spisu, nebyl vyhotoven, takový dokument neexistuje a nelze jej tedy žalobci poskytnout. Dále povinný subjekt uvedl, že součástí žádosti o nahlédnutí do trestního spisu a záznamu o nahlédnutí do trestního spisu jsou přílohy o několika listech, které obsahují jmenný seznam osob. Jedná se o osobní údaje fyzických osob vyskytujících se v daném trestním řízení, které mohou být do budoucna využity jako svědci v téže trestní věci. Poskytnutím údajů o identitě těchto osob by dle povinného subjektu došlo k zásahu do ochrany jejich osobních údajů a mohla by být dotčena jejich osobnost, zejména vážnost a čest. Podle povinného subjektu je informace o tom, že určitá fyzická osoba je spojována s vyšetřováním trestného činu, dehonestující a způsobila ohrozit její vážnost a čest v očích druhých osob v soukromém i pracovním životě. Povinný subjekt dospěl k závěru, že nedisponuje žádným právním titulem k poskytnutí osobních údajů, včetně souhlasu subjektu údajů. Navíc tyto údaje byly shromážděny za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti či stíhání trestných činů a jsou součástí trestního řízení. Povinný subjekt rovněž zkoumal, zda z žádosti vyplývají nějaké skutečnosti, které zvláště odůvodňují právo veřejnosti na informace. Dospěl však k závěru, že ze žádosti ani jiných okolností nevyplývají žádné konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly upřednostnění práva na informace.
3. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. Uvedeným rozhodnutím bylo odvolání v části, ve kterém směřovalo do 1. výroku prvostupňového rozhodnutí, zamítnuto a v této části bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný ztotožnil se závěry, které povinný subjekt vyslovil ve vztahu k dotčené části výroku prvostupňového rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

4. V úvodu podané žaloby žalobce sdělil, že veškeré jím požadované informace v bodě 1. žádosti mu byly v průběhu odvolacího řízení poskytnuty jiným subjektem, kromě přílohy k záznamu o nahlédnutí do spisu (dále jen „příloha“). V průběhu předmětného trestního řízení, které je nyní ve fázi řízení před soudem, však dozorující státní zástupkyně uvedla, že povinný subjekt přílohu nemůže dohledat a že ji fyzicky nemá k dispozici. Žalobce měl pochybnosti, zda povinný subjekt a žalovaný měli přílohu k dispozici a že by podle jejího obsahu mohli dojít k závěru, že informace v ní obsažené nelze poskytnout. Žalobce se domníval, že odepření poskytnutí přílohy má zakrýt skutečnost, že povinný subjekt ztratil část trestního spisu. Namítal, že v případě, že příloha byla skutečně ztracena, měl povinný subjekt o žádosti rozhodnout jiným způsobem.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

5. Žalobce žádal, aby si soud přílohu vyžádal a provedl ji jako důkaz za účelem posouzení, zda její obsah skutečně odůvodňuje rozhodnutí správních orgánů.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

6. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nepřipustnou odmítl, eventuálně jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.
7. Uvedl, že tvrzení žalobce o poskytnutí požadovaných informací jiným subjektem je zcela nekonkrétní. Žalobce neuvedl, jaký subjekt mu měl tyto informace poskytnout a nenavrhl v tomto směru provedení jakéhokoli důkazu. Vzhledem ke skutečnosti, že požadovaný dokument, kterým mělo být ze strany policejního orgánu povoleno nahlížení do trestního spisu, dle sdělení policejního orgánu vůbec neexistuje, neboť nebyl vytvořen, nelze žalobní tvrzení považovat za hajitelné. Odlišný přístup jiných orgánů veřejné správy může jen stěží založit legitimní očekávání žalobce, že mu budou obdobné informace poskytnuty ze strany žalovaného či povinného subjektu.
8. Žalovaný měl rovněž za to, že námitka, ve které žalobce rozporuje důvody odmítnutí žádosti, směřuje proti odůvodnění. Žalobce nerozporuje, že by odmítnutí žádosti bylo nezákonné a informace mu měla být poskytnuta, ale to, že jeho žádost měla být odmítnuta z jiného důvodu. V takovém případě nemohlo dojít k zásahu do subjektivních práv žalobce a nejsou dány podmínky řízení podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Dle žalovaného by tak žaloba měla být podle § 68 písm. d) s. ř. s. odmítnuta.
9. Z procesní opatrnosti žalovaný doplnil, že je mu obsah přílohy znám, neboť to byl právě žalovaný, kdo o nahlédnutí do trestního spisu požádal svou žádostí ze dne 15. 6. 2020, č.j. MV-95395-1/OAM-2020. Příloha obsahuje pouze osobní údaje třetích osob v rozsahu jména, příjmení a data narození.
10. V replice ze dne 13. 4. 2023 žalobce uvedl, že požadované informace, kromě předmětné přílohy, získal v průběhu řízení o odvolání, když byly na pokyn Nejvyššího státního zastupitelství dodatečně zařazeny do trestního spisu a žalobce se s nimi poté seznámil nahlédnutím do trestního spisu. O příloze státní zástupkyně sdělila, že ji povinný subjekt nemůže dohledat a fyzicky ji nemá k dispozici. Z tohoto důvodu nebyla příloha založena v trestním spisu a žalobce se s ní nemohl seznámit. Žalobce opakovaně navrhl, aby si soud předmětnou přílohu vyžádal a ověřil, zda ji má povinný subjekt k dispozici či nikoli, a pokud ano, zda její obsah odůvodňuje odepření žádosti o informace.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud v dané věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, jelikož žalobce nepožadoval, aby o žalobě bylo rozhodnuto u nařízeného jednání a žalovaný s takovým projednáním věci nevyjádřil nesouhlas.
13. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
14. Předně soud neshledal důvodným návrh žalovaného na odmítnutí žaloby, neboť směřuje proti důvodům rozhodnutí. K uvedenému návrhu soud poukazuje na to, že žalobce v podané žalobě nerozporoval toliko odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, ale jeho námitka směřovala rovněž do výroku rozhodnutí povinného subjektu. Žalobce totiž tvrdil, že žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

neměla být odmítnuta ze správními orgány uváděných důvodů, tzn. z důvodu probíhajícího trestního řízení a ochrany osobních údajů, ale z důvodů neexistence předmětné informace. Žalobce tedy rozporoval konkrétní důvody odmítnutí podané žádosti. Konkrétní důvody, na základě nichž došlo k odmítnutí poskytnutí požadované informace, povinný subjekt uvedl ve výroku svého rozhodnutí, ve kterém vedle obecného ustanovení umožňující odmítnutí poskytnutí informací, tj. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., odkázal rovněž na § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a dále na § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s nařízením a § 81 občanského zákoníku, na základě nichž byla žádost žalobce odmítnuta, nikoliv pouze v odůvodnění. Protože žalobce v podané žalobě rozporoval obsah rozhodnutí povinného subjektu, není návrh žalovaného důvodný.

15. Podstata sporu mezi účastníky řízení spočívá v posouzení, zda správní orgány disponují přílohou, již žalobci odmítly poskytnout z důvodu probíhajícího trestního řízení a ochrany osobních údajů, a dále zda uvedená příloha skutečně odůvodňuje rozhodnutí správních orgánů, či nikoliv. Soud zdůrazňuje, že žalobce v podané žalobě směřoval výtky pouze vůči příloze (tedy k příloze k záznamu o nahlédnutí do trestního spisu ze dne 17. 6. 2020, č. j. NCOZ-6099-3025/TČ-2016-411400-O). Žalobce v podané žalobě naopak nečinil sporným důvody, pro které mu nebyla poskytnuta příloha k žádosti o nahlédnutí do spisové materiálu ze dne 15. 6. 2020, č. j. MV-95395-1/OAM-2020. Soud tak neměl žádný důvod se zabývat otázkou oprávněnosti neposkytnutí této přílohy.
16. K uvedené otázce soud sděluje, že výzvou ze dne 12. 6. 2023, č. j. 17 A 11/2023-26, vyzval žalovaného k doplnění předloženého spisového materiálu o přílohu. Podáním ze dne 21. 6. 2023, č. j. MV-47443-11/P-2023, žalovaný předmětnou přílohu soudu předložil a současně požádal soud o vyloučení uvedené přílohy z nahlížení. Opatřením předsedy senátu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 17 A 11/2023-28, byla příloha v souladu s § 45 odst. 3 s. ř. s. vyloučena z nahlížení z důvodu zabránění zmaření předmětu řízení.
17. Na základě skutečnosti, že příloha byla soudu žalovaným předložena, nelze dospět k jinému závěru, než že správní orgány disponovaly a disponují přílohou. Tvrzení žalobce, že správní orgány přílohu ztratily, respektive že ji nemají k dispozici, tak soud považuje za spekulativní. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že námitka žalobce, podle které mělo být o žádost žalobce z důvodu neexistence přílohy rozhodnuto jinak, není důvodná.
18. K žádosti žalobce na provedení dokazování přílohou soud uvádí, že příloha je součástí správního spisu. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se pak důkaz správním spisem neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, 9 Afs 8/2008-117). Soud se s uvedenou přílohou seznámil jako se součástí správního spisu a neshledal žádný důvod odchýlit se od jejího popisu v rozhodnutí povinného subjektu a v napadeném rozhodnutí, tzn. že se jedná o několik listů obsahujících jmenný seznam osob, tj. osobní údaje fyzických osob vyskytujících se v daném trestním řízení. Soud v projednávaném případě nemá důvod pochybovat, že správní orgány měly při rozhodování o žádosti žalobce přílohu k dispozici. Předmětnou přílohu správní orgány posuzovaly a dospěly k závěru, že ji žalobci nelze poskytnout. Současně, jak soud uvedl výše, v jednotlivých rozhodnutích oba správní orgány obsah uvedené přílohy přiléhavě popsaly.
19. K žádosti žalobce, aby soud posoudil, zda obsah přílohy odůvodňuje rozhodnutí správních orgánů, soud uvádí, že při posouzení uvedené námítky shledal rozhodným, že žalobci byl sdělen přiléhavý popis přílohy, tedy podstatné skutečnosti týkající se obsahu této přílohy, konkrétně, že se jedná o jmenný seznam osob vyskytujících se v daném trestním řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Žalobce vůči takto popsané příloze a následně jejímu posouzení ze strany správních orgánů nevznášel žádné námitky, a to přestože mu podstatné skutečnosti byly ze strany správních orgánů sděleny. Za situace, kdy žalobce byl s podstatnými skutečnostmi seznámen, bylo dle soudu výlučně na žalobci, aby skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, konkrétně specifikoval. Neučiní-li tak, nemá soud žádný podklad, na základě kterého by měl přistoupit k přezkumu napadené rozhodnutí. Soud totiž za dané skutkové situace není oprávněn a rovněž ani povinen na žalobní bod jakkoliv usuzovat nebo jej dovozovat. Protože žalobce v podané žalobě neuvedl žádné tvrzení, které by zpochybňovalo závěr správních orgánů o neposkytnutí přílohy, a to přestože mu byly podstatné skutečnosti známy, nemá soud žádný důvod se věcným posouzením důvodů odmítnutí poskytnutí přílohy ze strany správních orgánů blíže zabývat. Ostatně skutečnost, že trestní řízení stále probíhá, žalobce sám konstatoval v podané žalobě.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. října 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.